

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/121/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0925100083
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:0925100083.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K. P., narodený X. S. XXXX, bytom Š. XXX, XXX XX K., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20. decembra 1999 o priznaní starobného dôchodku a č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5. decembra 2024 o zvýšení starobného dôchodku žalobcovi, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Správneho súdu v Košiciach zo dňa 23. júna 2025, č. k. 6S/20/2025-34, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

1. Správny súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) uznesením zo dňa 23. júna 2025, č. k. 6S/20/2025-34 (ďalej aj ako „napadnuté uznesenie“) postupom podľa § 66 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) konanie o časti žaloby vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5. decembra 2024 o zvýšení starobného dôchodku vylúčil na samostatné konanie.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia správny súd ozrejmil, že podaním žalobcu doručeným správne mu súdu dňa 30. januára 2025, žalobca okrem správnej žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X z 20. decembra 1999, ktorým bol žalobcovi od 01. novembra 1999 priznaný starobný dôchodok; ako aj preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X z 05. decembra 2024, ktorým žalovaná rozhodla o zvýšení starobného dôchodku žalobcu od 01. januára 2025, sa domáhal aj (i) zaplata úrokov z omeškania voči žalovanej v celkovej výške 94 498,- Eur, a to na podklade výpočtov žalobcu, keďže žalovaná žalobcovi, podľa jeho názoru, nenavýšila jeho starobný dôchodok, ktorý aj nesprávne vypočítala (žalobca v podaní uviedol svoje výpočty a sumy rozdielov medzi jemu priznanou výškou starobného dôchodku a ním vypočítaným navýšením); (ii) náhrady škody v celkovej výške 94 497,- Eur voči žalovanej vzniknutej mu v dôsledku nečinnosti žalovanej, ktorá na základe jej žalobcom adresovaných podaní, nepristúpila k prepočítaniu a zvýšeniu starobného dôchodku tak, ako to požadoval a podrobne vypočítal sám žalobca.

3. Uznesením č. k. 6S/20/2025-12 z 15. apríla 2025 správny súd zo správnej žaloby týkajúcej sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej vo veci priznania žalobcovi starobného dôchodku a rozhodnutia o jeho zvýšení, o ktorej správnej žalobe naďalej správny súd konal pod dovtedajšou sp. zn. 6S/20/2025, vylúčil na samostatné konania nároky žalobcu nemajúce atribúty správnej žaloby, a to jednak o nároku žalobcu na vyplatenie mu žalovanou úroku z omeškania v sume 94 498,- Eur (o ktorom správny súd konal pod novou sp. zn. 6S/43/2025), ako aj nárok žalobcu na vyplatenie mu žalovanou náhrady škody v sume 94 497,- Eur (o ktorom správny súd konal pod novou sp. zn. 6S/44/2025). Správny súd vylúčil uvedené dva nároky na samostatné konania, pretože žalobca si ich uplatnil v

správnej žalobe, avšak ich prejednanie vyhodnotil ako nie možné v správnom súdnom konaní podľa Správneho súdneho poriadku, pretože v správnom súdnom konaní správny súd preskúmava zákonnosť žalovanou už vydaných rozhodnutí a nie ešte neexistujúcich rozhodnutí žalovanej a správny súd nemá ani právomoc rozhodnutím ukladať žalovanej povinnosti, napr. na zaplatenie určitej sumy.

4. Následne, keďže v konaní sp. zn. 6S/20/2025 sa žalobca jednou správnu žalobou domáhal prieskumu súčasne dvoch rozhodnutí žalovanej, a to rozhodnutia z 20. decembra 1999 o priznaní mu starobného dôchodku, ako aj rozhodnutia z 05. decembra 2024 o zvýšení mu starobného dôchodku, konanie o ktorých v jednom spoločnom konaní by nebolo vhodným, bola v tu prejednávanej veci napadnutým uznesením č. k. 6S/20/2025-34 z 23. júna 2025 v súlade s § 66 SSP, z konania sp. zn. 6S/20/2025 o žalobe vo veci preskúmania rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X z 20. decembra 1999 o priznaní starobného dôchodku žalobcovi, vylúčená na samostatné konanie žaloba o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X z 05. decembra 2024 o zvýšení starobného dôchodku žalobcovi, o ktorej vylúčenej časti správnej žaloby konal správny súd pod novou sp. zn. 6S/53/2025. Konanie vo veci prieskumu rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X z 20. decembra 1999 o priznaní starobného dôchodku žalobcovi ostalo teda predmetom tohto konania, vedeného správnym súdom pod doterajšou sp. zn. 6S/20/2025.

5. Záverom napadnutého uznesenia správny súd uviedol, že uznesenie o vylúčení veci je výlučne procesného charakteru a jeho podstatou je umožniť správne mu súdu oddeliť určité časti žaloby alebo nesúvisiace veci do nezávislých konaní, ak by ich spoločné prejednanie bolo nevhodné alebo neefektívne. Vo odôvodnení ďalej pokračoval s tým, že ide o rozhodnutie nemajúce vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Nezameriava sa na vecné posúdenie podstaty veci, ale namiesto toho upravuje organizačný priebeh konania. Vylúčenie veci môže zabrániť zbytočným prietahom, komplikáciám a neúmerným nákladom, ktoré by vznikli pri prejednaní nesúvisiacich alebo príliš rozsiahlych nárokov v jednom konaní. Správny súd sám nie je týmto uznesením viazaný a v priebehu konania ho môže kedykoľvek meniť, ak sa preukáže, že by toto uznesenie mohlo negatívne ovplyvniť právo účastníka na spravodlivý proces. Správny súd zároveň žalobcu poučil, že podľa § 439 ods. 2 písm. a) SSP nie je proti napadnutému uzneseniu prípustná kasačná sťažnosť.

6. Proti napadnutému uzneseniu správneho súdu č. k. 6S/20/2025-34 z 23. júna 2025 podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) podanie, ktoré označil ako „Odpoveď ktorá smeruje proti uzneseniu zo dňa 23. júna 2025“ s odkazom na § 152 ods. 1 SSP a ktoré správny súd vyhodnotil ako kasačnú sťažnosť. Správne mu súdu bolo predmetné podanie sťažovateľa doručené dňa 1. júla 2025. V jeho úvode sťažovateľ namietal nestanovenie konkrétneho dátumu napadnutým uznesením vylúčeného konania (pozn. súdu zrejme mal sťažovateľ na mysli termínu pojednávania) a následne zopakoval tvrdenia uvedené vo svojich predchádzajúcich písomných podaniach. Uviedol, že nepožaduje zvýšenie starobného dôchodku, ale predmet sporu identifikuje vo vyplácaní priznaného starobného dôchodku v nesprávnej výške, vrátane uplatnenia si s tým súvisiaceho nároku na úroky z omeškania z nezaplatenej sumy dôchodku.

7. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadрила.

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) konajúci prostredníctvom senátu podľa § 438 ods. 2 SSP, ako súd rozhodujúci o kasačnej sťažnosti [§ 11 písm. h) SSP], po oboznámení sa s obsahom a rozsahom kasačnej sťažnosti a po jej preskúmaní, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako neprípustnú odmietnuť podľa § 459 písm. c) SSP.

9. Podľa § 66 SSP, ak smeruje jedna žaloba proti viacerým rozhodnutiam, môže predseda senátu uznesením vylúčiť každé takéto rozhodnutie na samostatné konanie, ak spoločné konanie nie je možné alebo vhodné.

10. Podľa § 152 ods. 1 SSP proti uzneseniu správneho súdu vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná kasačná sťažnosť, ak ju tento zákon nevylučuje.

11. Podľa § 439 ods. 2 písm. a) SSP, kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

12. Podľa § 459 písm. c) SSP, kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť, ak nie je prípustná podľa § 439.

13. Najvyšší správny súd na prvom mieste považoval za potrebné skúmať procesné podmienky konania, za splnenia ktorých by následne mohol pristúpiť k meritórnemu prejednaniu žalobcom podanej kasačnej sťažnosti. Ustanovenie § 439 ods. 2 SSP stanovuje neprípustnosť kasačnej sťažnosti vo vzťahu k taxatívne vymenovaným uzneseniam správneho súdu. Uvedené tak platí najmä z dôvodu presadzovaného princípu procesnej ekonomie, ktorý je obsiahnutý v základných princípoch správneho súdneho konania (§ 5 ods. 7 SSP). V tejto súvislosti preto SSP upravuje niekoľko inštitútov, v rámci ktorých možno efektívne smerovať správne súdne konanie k rýchlemu, a pritom spravodlivému rozhodnutiu vo veci samej. Z toho dôvodu je uznesenie o vylúčení konania o časti žaloby na samostatné konanie podľa § 66 SSP rozhodnutím, ktorým sa upravuje vedenie konania, konečným rozhodnutím, bez možnosti podať proti nemu kasačnú sťažnosť. Táto skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného § 439 ods. 2 písm. a) SSP, podľa ktorého kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

14. Uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania podľa § 439 ods. 2 písm. a) SSP, sa spravidla týkajú tých otázok, ktoré si v záujme hospodárnosti konania vyžadujú rýchle riešenie. Vo všeobecnosti možno povedať, že ide o rozhodnutia, ktoré nemajú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Ide napr. o rozhodnutie o spojení vecí na spoločné konanie alebo o vylúčení vecí (§ 65 a 66), o uznesenie o nariadení pojednávania, uznesenie o odročení pojednávania a pod.

15. Podporne kasačný súd uvádza, že už vo svojom uznesení z 30. septembra 2021 sp. zn. 7Sžrk/1/2020 (bod 13), č. 13/2022 ZNSS, a následne tiež v uznesení zo 14. decembra 2021, sp. zn. 4Sžfk/15/2021, bod 10, konštatoval, že o uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania, pôjde vtedy, ak nedošlo k rozhodnutiu vo veci samej alebo k ukončeniu konania, upravujú sa ním otázky smerovania konania (napr. kedy má konať), právna úprava ho, resp. jeho následok umožňuje zmeniť (zvrátiť) súdu, ktorý ho vydal, a nesmie ním dôjsť k podstatnému zásahu do právnej sféry účastníka konania.

16. Po preskúmaní súdneho spisu správneho súdu najvyšší správny súd poukazuje, že je nesporné, že kasačná sťažnosť podaná žalobcom (i keď nesprávne označená ako „Odpoveď ktorá smeruje proti uzneseniu zo dňa 23. júna 2025“ podľa § 152 ods. 1 SSP) smeruje proti uzneseniu senátu správneho súdu č. k. 6S/20/2025-34 z 23. júna 2025, ktorým tento konanie o časti žaloby vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5. decembra 2024 o zvýšení starobného dôchodku, podľa § 66 SSP vylúčil na samostatné konanie. Zároveň nejde o uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom podľa § 152 ods. 1 SSP, na ktoré ustanovenie SSP mylne odkázal sťažovateľ.

17. Z uvedeného tak vyplýva, že najvyšší správny súd nemôže meritórne prejednať kasačnú sťažnosť podanú žalobcom, pretože tomu bráni zákonná úprava, a to najmä s odkazom na ustanovenie § 66 SSP v spojení s § 439 ods. 2 písm. a) SSP. Za danej situácie by tak mohlo dôjsť k prekročeniu rozsahu zverených právomocí najvyšším súdom, ak by vo veci meritórne rozhodol.

18. Za takto zistených a pre danú vec rozhodných skutočností najvyššiemu správne súdu nezostávalo nič iné, len pristúpiť k odmietnutiu kasačnej sťažnosti ako neprípustnej podľa § 459 písm. c) SSP v spojení s § 439 ods. 2 písm. a) SSP.

19. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd analogicky v zmysle § 170 písm. a) SSP v spojení s § 467 ods. 1 a 4 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania, keďže výsledok kasačného konania je obdobný ako pri odmietnutí žaloby.

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.